

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Ο Ρωμῆος, την εβδομάδα — μόνο μία φορά θα βγαίνει
κι' όταν έχω εβδομάδα — κι' όποτε μοῖ καταβαίνει.
Συνδρομητῆς θά δέχομαι, — διότι τούς ανέχομαι,
μοναχά 'στός Έπαρχίας — και 'στό Έξωτερικόν,
επειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό Έλληνικόν,
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκαδώδεκα και μόνο,

Του Νοεμβρίου πρώτη... Έλλάς πατρίς μου, οίμοι!
Ισοζυγίων φούρια και 'Αναργύρων μήμη.

Χίλια οκτακόσα ογδοήντα ἔξη,
εις αυτό τὸ χρόνο και θά μάς τρέξω.

για τὰ ἔνα ὅμως μέρη — δεκάπεντα και 'στό χέρι.
Αλλ' ἔθῃ συνδρομητῆς — δέν θά γίνωνται ποτέ
κι' ὅσα φύλλα κι' ἄν κρατῆς — δέν περνῆς συνδρομητῆς
Κι' ὅτε θέλω νταραδέρι — μέ κανένα κανονιστῆ.
Γράμματα και συνδρομαί — ἀποστέλλονται σ' ἑμέ.
Με, 'στῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆος μάς μία δεκάρα

Έκατόν σαράντα ἔνα
κι' ὄλο τὰ συνειθισμένα.

Κροτεῖτε τὰς καλάμας
για τὸ περισσευμά μας.

Ὡ τρισολβία, εὐτυχῆς, ἀνέλπιστος ἡμέρα,
τῆς ἑβδομάδος ταυτησί σημαντικῆ Δευτέρα,
ὡ εἰκοστῆ ἑβδόμη σὺ αὐτοῦ τοῦ Ὀκτωβρίου,
ἡμέρα περισσευματος τοσοῦτον σωτηρίου,
ἡμέρ' ἀναγεννήσεως, Δευτέρα παρελθοῦσα,
πρὸς τοῦ Βοσπόρου τὰς ἀκτὰς τούς Έλληνας ὠθοῦσα.

Ὡ τρισολβία, εὐτυχῆς, ἀνέλπιστος ἡμέρα,
τῆς ἑβδομάδος ταυτησί σημαντικῆ Δευτέρα,
'στῆς ἱστορίας τὰς χερσῶς θ' ἀναγραφῆς σελίδας,
διότι σὺ ἀναγεννᾷς τὰς τόσας μάς ἐλπίδας,
καὶ σὺ ἀργά ἢ γρήγορα θ' ἀνοίξῃς νέους δρόμους
εἰς κακνοφάντας μυστικούς, κλητῆρας κι' Ἀστυνόμους.

Οὐδ' όταν ὁ Ἀρχάγγελος ἐκεῖνος τοῦ Κυρίου
σαλπίσῃ τὴν συντέλειαν τῶν αἰωνίων νόμων
καὶ μέχρι τῶν ἑσχατιῶν παντός ἡμισφαιρίου,
τοιούτον λυσιγόνατον δέν θά γεννήσῃ τρόμον.
ὅποιον τὸ περισσευμα τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ,
περισευμα ψηλαφητὸν χειρὸς θαυματουργοῦ.

Ὅτ' ἔθαμβώθη Νάρκισσος ἰδὼν ἐντὸς πηγῆς
ἀντικατοπτριζόμενα τὰ ῥόδα τῆς μορφῆς του,
καθὼς ὁ νῦν Πρωθυπουργὸς τῆς δοξασμένης γῆς
ἐμπρὸς εἰς τὸ περισσευμα τῆς ἀριθμητικῆς του.
Τὸ βλέπει, τὸ ἀναμετρεῖ κι' ἄλλο ζητεῖ νὰ εἶρη
καὶ πῶς τὸ ἐκατάφερε κι' αὐτὸς δέν τὸ εἰξεύρει.

Ἐ! τώρα πλέον με αὐτὸ τὸ θαῦμα παραχρήμα
θὰ ἔλθῃ πλησιέστερον τὸ τοῦ Αἰγαίου κύμα
καὶ ὁ Μεγαλειότατος πηδῶν εἰς Ναυαρχίδας
θὰ παῖξῃ με τούς Τρίτωνας καὶ με τὰς Νηρηίδας
κι' ἐκεῖνην ἐνθυμούμενος τὴν εὐτυχῆ Δευτέραν,
'στό σπῆτι τοῦ Πρωθυπουργοῦ θά τρέξῃ καθ' ἡμέραν.

Ὡ ποθητὸν περισσευμα, γλυκύτατον, ὠραῖον,
καθὼς τὴν ράβδον θαυμαστὸν τοῦ πάλαι Μωϋσῆ,
ποῦ μ' ἐν τῆς μόνον κτύπημα τὰ τέκνα τῶν Έβραίων
ἀβρόχοις διεπέρασαν τὴν Έρυθρᾶν ποσί.
Καὶ νῦν πρὸς τὸ περισσευμα ἐκτείνωμεν τὰς χεῖρας,
ὕμνουντες τούς θαυματουργούς, ὕμνουντες τούς σωτῆρας.